

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gladivs Israel

Reindel, Philipp

Ingolstadii, 1644

Parænesis Ad Christianum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46272)

P A R Æ N E S I S A D
Christianum.

Aximo quondam appa-
ratu Philisthini in He-
bræos bello perdendos
ruebant, velut 1. Reg. 13. facer nos
Textus docet, eoque maiori Iu-
dæorum periculo, quo minus He-
bræi armis inopes tantæ hostium
potentiæ se obijcere auderent,
quippe

*Faber ferrarius non inueniebatur in
omni terra Israel: cauerant enim
Philisthym, ne forcè facerent He-
bræi gladium, aut lanceam.*

accessit insuper maioris quoque
Infortunij coronis, quando ex
tanta armorum egentia,

*descendebat omnis Israel ad Philisti-
im, ut exacueret unusquisq; vome-
rem suum, ligonem, & securim, &
sarculum.*

A 4

ve-

verum neque hinc vllum rei subsidium fuit:

*Retusa enim, erant acies Gomerum,
 & ligonum, & tridentum & securum,
 & usque ad stimulum corrigendum.
 Cumque venisset dies prelij, non est
 inuentus ensis, & lancea in manu
 cuius populi, qui erat cum Saule &
 Ionatha; excepto Saul, & Ionathae
 filio eius.*

Pessimè actum, cum res eo redijt
 vt Hebræi contra ferrum suis tantummodo manuum brachiorumque
 ossibus se defendere cogerentur. & hanc Philisthæorum fallaciam seu strategema alij etiam notant
 jam olim in Hebræos exercitum, cum Iudic. 15. Samson a fini
 mandibulâ hostes inuasit, alijs quasi jam tum armis destitutus.
 Habeat se res vt velit, similia relinquimus doctis interpretibus.
 Nos

Nos illud maximè hic hostium dolus monet, diabolum nempe astutum illum stygis cuculum, quocum semper Christiani habent, quod pugnent, id potissimum laborare, ut arma nobis suffuretur illa, quibus ipsi resistere, & nociua tentationum tela retundere valeamus. Verùm nullo pacto negandum est, ea affatim arma per sacras partim litteras, partim sanctissimos Patres, imò libellos etiam asceticos ubiq; suppeditari, ut de nulla possimus inopia querelam mouere. sed illud multo maximè mirandum est, quòd nos, qui Christiani sumus, inter tantam quoque sacrorum armorum abundantiam, nihilominus tam crebro à stygijs hostib⁹ adeò turpiter in fugam demur, terga vertamus, cædamur, & prò dolor

A 5 tam

ram multi æterna internecone ad
Inferos deuoluantur!

Sed quid multa querimur? factam rem hostis habet, cum vel tela manu abijcis, vel te etiam capulo admouere dexteram piget. Miser ille imò nihili miles est, qui armis & munitione diues statim deditionem offert. Pugnare nemo vult, omnes tamen Christiani milites videri cupimus, perpetim intereade nobis triumphat Inferorū cuneus. quid mirum? Iacemus desides, & ante pugnam vincimur. Verè nos quidem Tartari hostes iactamus, sed statim

Pugna suum finem, dum lacet hostis habet.

quàm pauci sunt, qui contradita per concionatores arma, vel hausta ad sacrum tribunal confessoriorum consilia, aut sacrorum libel-

lo-

lorum monita frugi faciant. impugnat superbia, cadimus, vrget auaritia, manus damus & digitos, incendit libido, herbam & capillos Veneris porrigimus, pulsat Inuidia, aperimus, laceffit Gula, ridentes cedimur, stimulat ira, & velut Iratus in Annibalem spumans, sed mortuus miles in campo sternimur, deditionem iubet Acedia, obsequimur & lacemus. semper fundimur, fugamur. Omnes ferè Alcmenæ haberi cupimus filij, sed rarus apparet Hercules. O væcordiam! Mi Christiane: Esto, quod audis. Esto aliquando OEdipus, nō Dauus. Esto in Strygem aliquando animosus, ne in te sis ferox, & animam tuam turpiter victori Orco proijcias. Quapropter hunc tibi gladium hodie in manum damus, pugna, vincendū

est tibi aut moriendum, certò apud Inferos coenaturus, nisi dimices. Veterum Poëtarū fabula est, Lernæ paludis incolam olim draconem septem capitum fuisse, cui si ferro vna fortè adempta fuisset ceruix, ex templo in vicem aliud ex altero caput succreuerit, & quia Monstro huic nullus expugnando suffecerit Heros, Alcidem hîc suas tentare vires aggressum esse, illudq; telis tandem & ignibus ita confecisse, vt tam ardenti Herculis studio extinctum sit, & in fumum abierit. Perinde tale monstrum est peccatum mi Christiane, quod resectū sæpe in capite, radicem tamen in nouæ prolis fœcunditatem referuat. Christiano ergo masculo opus est, qui suis pedetentim armis hanc bestiam sternat, & è medio tol-

tollat. Hanc in rem tibi Gladium damus, quo septemPLICEM hanc feram gloriosior miles animosè adgrediaris, & in nihilum concidas. Frange huic malo audacter septem capita, non decollabit spes tua, simili enim ratione populus Israel Deut. 7. Priusquam optatam promissionis terram ingressus est, septem gentes subigere debuit & expugnare, ut porro audiemus. Maçte animo & Scanderbegi æmulus imitare robur illius, quod gladio deerit meo, tuus sufficiet animus; perierat olim videre Turcarum Imperator Mahomet miraculum ensis Scanderbegici, quo multum sæpe hostem secuerat medium; misit ille, sed quòd Turca nil ab alijs videret gladijs peculiare, respondit Heros, se quidem transmississe ensen
illi

illi suum, sed manum domi retinuisse. Ita mi Christiane, ferro huic meo animosam age dexteram commodas, feri, & Diuino nixus auxilio clama, Gladius Domini & Gedeonis, prosterne hanc bestiam, quæ vt dolosus sanè Retiarius, non piscem, sed te, sed & animam tuam petit, Magna pars victoriae est, & armis uti velle, & scire.

*QVALES HI SEPTEM
populi ac primùm Gerge-
zaus superbus.*

Deut. cap. 7. legimus Israelitas suos Deum eiusmodi verbis compellasse:

*cum introduxerit te Dominus Deus
tuus in Terram, quam possessurus
ingrederis, & deleuerit gentes mul-
tas coram te, Hetthæum, & Gerge-
zaum,*

zaurum, Amorrhæum, Chananaum,
 & Pherezæum, & Heuæum, & le-
 busaū, & septem gentes multo maio-
 ris numeri quàm tu es, & robustio-
 res te, tradideritq; eas Dominus
 Deus tuus tibi, percuties eas &sq; ad
 internecionem. Non inibis cum eis
 fœdus, nec misereberis earum, neq;
 sociabis cum eis coniugia &c.

Licet verò Genesis cap. 15. popu-
 li decem vel undecim numerentur
 Chananaeorū, quos bello sterne-
 rent Hebræi, attamen Deut. 7. &
 Iosue 24. septem tantummodo ad-
 feruntur, quòd vel diu antè ali-
 quot eiusmodi gentes interierint,
 vel alijs immixtæ fuerint, quod
 apud Cornel. de Lap. in Genesis
 15. caput, doctis concertandum
 relinquimus. Meminit tamen Cas-
 sianus collat. 5. cap. 16. hæc inter
 septem vitia vel hostes, alios quo-
 que peculiares comprehendi pos-
 se,

se,

se, qui ex his septem velut è fonte
riuuli se effundant. Quemadmo-
dum D. Th. 22. q. 161. a. 4. ad 4.
vnius superbiæ solùm duodecim
filias ex mellifluo Bernardo appo-
nit. Primus ergo quem in arena
adoriamur occurrit nobis

SVPERBVS GERGE-

zeus.

Gergezæus Latino Idiomate tra-
ductus dicitur Colonus Eijciens,
velut Adamo euénit, quem fastus
& paradiso exulem, & nos per æq;
cum ipso in summas misérias præ-
cipitauit.

Superbia verò teste S. Th. 1. 2.
q. 84. a. 20. est inordinatus appe-
titus Excellentia, vti & S. Aug.
meminit. lib. 14. de ciuit. cap. 13.
de hac Eccli. 10. sanctus ipse Spi-
ritus effatur,

Odibi.